# YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (kolmas jaosto)
28 päivänä kesäkuuta 2000 *

Asiassa T-338/99,

**Lily Karoline Schuerer**, Euroopan yhteisöjen komission entinen virkamies, kotipaikka München (Saksa), edustajinaan asianajajat H. J. Wintzen ja M. Angermaier, München, prosessiosoite Luxemburgissa c/o asianajotoimisto M. Steil, 12 rue d'Anvers,

kantajana,

vastaan

**Euroopan unionin neuvosto**, asiamiehinään oikeudellisen yksikön virkamiehet M. Bauer ja P. M. Cossu, prosessiosoite Luxemburgissa c/o Euroopan investointipankin lakiasiainosaston ylijohtaja Alessandro Morbilli, 100 boulevard Konrad Adenauer,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

jossa kantaja vaatii yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta toteamaan, että neuvosto on rikkonut EY:n perustamissopimusta, kun se on soveltanut kantajan eläkkeen määrän laskemiseen Saksaa koskevaa korjauskerrointa, jota ei ole vahvistettu Berliinin elinkustannusten perusteella,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja K. Lenaerts sekä tuomarit J. Azizi ja M. Jaeger,

kirjaaja: H. Jung,

on antanut seuraavan

**määräyksen**

## Riita-asian taustalla olevat tosiseikat

1 Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen (jäljempänä henkilöstösäännöt) 82 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti vanhuuseläkkeisiin sovelletaan sellaisen valtion osalta vahvistettua korjauskerrointa, jossa eläkkeen saaja on osoittanut asuinpaikkansa olevan. Henkilöstösääntöjen liitteen XI nojalla kansalliset korjauskertoimet vahvistetaan kunkin jäsenvaltion pääkaupungin elinkustannusten perusteella.

2 Vuoden 1990 lokakuuhun saakka Bonn oli Saksan liittotasavallan pääkaupunki, ja näin ollen Saksaa koskeva korjauskerroin oli vahvistettu Bonnin elinkustannusten perusteella.

3 Saksan yhdistymisen jälkeen Berliinistä tuli 3.10.1990 Saksan pääkaupunki.

4 Komissio on tehnyt neuvostolle useita asetusehdotuksia, joiden tarkoituksena on vahvistaa Saksan korjauskerroin Berliinin elinkustannusten perusteella.

5 Neuvosto antoi 19.12.1994 asetuksen (EHTY, EY, Euratom) N:o 3161/94 Euroopan yhteisöjen virkamiesten ja muun henkilöstön palkkojen ja eläkkeiden sekä näihin palkkoihin ja eläkkeisiin liittyvien korjauskertoimien mukauttamisesta 1 päivästä heinäkuuta 1994 alkaen (EYVL L 335, s. 1). Tämän asetuksen 6 artiklan 1 kohdassa säädetään 1.7.1994 voimaan tulevasta Saksaa koskevasta korjauskertoimesta, joka perustuu Berliinin elinkustannuksiin, sekä erityisistä korjauskertoimista Bonnille, Karlsruhelle ja Münchenille.

6 Kantaja, joka on eläkkeellä oleva komission entinen virkamies ja joka asuu Saksassa, katsoo hänelle aiheutuneen vahinkoa siitä, että Saksaa koskeva korjauskerroin on Saksan yhdistymisen jälkeen 30.6.1994 saakka laskettu Bonnin elinkustannusten perusteella.

## Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset

7 Tässä tilanteessa kantaja nosti käsiteltävänä olevan kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 1.12.1999 saapuneella kirjelmällä.

8 Kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta

— toteamaan, että neuvosto on rikkonut EY:n perustamissopimusta, kun se on soveltanut kantajan eläkkeeseen 3.10.1990 alkaen, jolloin Berliinistä tuli Saksan pääkaupunki, Bonnia koskevaa korjauskerrointa eikä Berliiniä koskevaa korjauskerrointa, ja

— määräämään, että neuvoston on korvattava oikeudenkäyntikulut.

9 Neuvosto esitti erillisessä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 20.1.2000 saapuneessa kirjelmässään ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan 1 kohdan mukaisen oikeudenkäyntiväitteen.

10 Oikeudenkäyntiväitteessään neuvosto vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta

— jättämään kanteen tutkimatta, koska tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat, ja

— määräämään, että kantajan on korvattava oikeudenkäyntikulut.

11 Kantaja ilmoitti 3.3.2000 päivätyllä kirjeellä, ettei se esitä huomautuksia oikeudenkäyntiväitteeseen.

## Tutkittavaksi ottaminen

12 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan 3 kohdan mukaan tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskevan hakemuksen jatkokäsittely on suullinen, jollei yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätä toisin. Käsiteltävänä olevassa asiassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin arvioi, että se on saanut tarvittavat tiedot asiakirjoista ja ettei suullinen käsittely ole tarpeen.

### *Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut*

13 Neuvosto väittää oikeudenkäyntiväitteessään ensinnäkin, että siltä osin kuin kantajan vaatimuksilla voidaan katsoa pyrittävän neuvoston toimien kumoamiseen, niitä ei voida tutkia, koska riidanalaiset toimet eli asetukset, joissa säädetään kaikkia virkamiehiä, entisiä virkamiehiä ja Euroopan yhteisöjen muuta henkilöstöä koskevista korjauskertoimista, ovat lainsäädäntötoimia eivätkä koske kantajaa suoraan ja erikseen. Neuvosto lisää, että kyseessä olevat asetukset on annettu ennen vuotta 1994, joten EY 230 artiklan viidennen luetelmakohdan mukaisen kanteen nostamiselle asetettu määräaika on joka tapauksessa päättynyt.

14 Tämän jälkeen neuvosto väittää, että myöskään siltä osin kuin kantajan vaatimuksia on tulkittava siten, että niillä pyritään toteamaan neuvoston laiminlyönti,

kannetta ei voida tutkia, koska sillä pyritään asetuksen antamiseen ja lisäksi koska kantaja ei ole kehottanut neuvostoa tekemään ratkaisua, toisin kuin EY 232 artiklan toisessa kohdassa määrätään.

15 Kantaja väittää kanteessaan, että neuvoston päätös tukea komission vaatimuksia väliintulijana asiassa T-81/99, Schuerer vastaan komissio (määräys 1.12.1999, Kok. H. 1999, s. II-1193), sekä neuvoston kyseisessä asiassa tekemässään väliintulohakemuksessa esittämä kieltäytyminen korjata virheellistä asetustaan mahdollistavat kanteen nostamisen.

*Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta*

16 On huomautettava, että kanteen vaatimuksissa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta vaaditaan toteamaan, että "neuvosto on rikkonut EY:n perustamissopimusta, kun se on soveltanut [kantajan] eläkkeeseen 3.10.1990 alkaen, jolloin Berliinistä tuli Saksan pääkaupunki, Bonnia koskevaa korjauskerrointa, eikä Berliiniä koskevaa korjauskerrointa". Kun otetaan huomioon se, ettei yhteisöjen tuomioistuimen tehtävänä ole tehdä periaatepäätöksiä (ks. asia T-468/93, Frinil v. komissio, määräys 10.2.1994, Kok. 1994, s. II-33, 36 ja 37 kohta ja yhdistetyt asiat T-171/95 ja T-191/95, Al ym. ja Becker ym. v. komissio, tuomio 9.6.1998, Kok. H. 1998, s. II-803, 37 kohta), näitä vaatimuksia ei voida tutkia.

17 Kantaja selittää kuitenkin kanteessaan (6 kohta), että kanne perustuu EY:n perustamissopimuksen 173 artiklaan (josta on muutettuna tullut EY 230 artikla).

18 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 19 artiklan ensimmäisen kohdan, jota sovelletaan asian käsittelyyn ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa perussäännön 46 artiklan ensimmäisen kohdan mukaisesti, ja yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdan nojalla kanteessa on mainittava muun muassa riidan kohde, väitteet sekä yhteenveto seikoista, joihin kanne perustuu.

19 Termistöstä riippumatta tämän maininnan on oltava niin selvä ja täsmällinen, että vastaaja voi valmistella puolustuksensa ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ratkaista asian tarpeen vaatiessa ilman muita tietoja. Jotta kanne voitaisiin ottaa tutkittavaksi, on oikeusvarmuuden ja hyvän oikeudenhoidon takaamiseksi tarpeen, että kanteen perustana olevat olennaiset tosiseikat ja oikeudelliset seikat tai ainakin niiden yhteenveto ilmenee johdonmukaisella ja ymmärrettävällä tavalla itse kanteen tekstistä (asia T-154/98, Asia Motor France ym. v. komissio, määräys 21.5.1999, Kok. 1999, s. II-1703, 49 kohta ja asia T-145/98, ADT Projekt v. komissio, tuomio 24.2.2000, 66 kohta, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

20 Vaikka kantajan vaatimuksia olisi avoimuuden nimissä tulkittava kumoamisvaatimuksina, olisi todettava, että kantaja ei mainitse lainkaan tointa tai toimia, joiden kumoamista vaaditaan.

21 Kantaja viittaa kanteessaan ilman lisätäsmennyksiä ainoastaan "säännöstenvastaiseen toimeen" (2 kohta), "neuvoston lainvastaiseen asetukseen" (3 kohta), "neuvoston nykyiseen päätökseen" (5 kohta), "neuvoston kieltäytymiseen — — korjata virheellistä asetustaan" (5 kohta), "lainvastaisiin asetuksiin" (8 kohta), neuvoston kieltäytymiseen "korjata virheellisiä asetuksiaan" (8 kohta) ja "[neuvoston] päätökseen pitää voimassa virheelliset asetuksensa" (9 kohta).

22 Näissä olosuhteissa on todettava, että kanne ei täytä Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 19 artiklan 1 kohdassa ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdassa asetettuja edellytyksiä.

23 Lisäksi on todettava, että vaikka kanteella pyrittäisiin kumoamaan Euroopan yhteisöjen virkamiesten ja muun henkilöstön palkkojen ja eläkkeiden sekä näihin palkkoihin ja eläkkeisiin sovellettavien korjauskertoimien tarkistamisesta 1 päivästä heinäkuuta 1989 alkaen ja muuttamisesta 1 päivästä heinäkuuta 1990 alkaen 19 päivänä joulukuuta 1990 annettu neuvoston asetus (Euratom, EHTY, ETY) N:o 3736/90 (EYVL L 360, s. 1), Euroopan yhteisöjen virkamiesten ja muun henkilöstön palkkojen ja eläkkeiden sekä näihin palkkoihin ja eläkkeisiin sovellettavien korjauskertoimien muuttamisesta 1 päivästä heinäkuuta 1991 alkaen 19 päivänä joulukuuta 1991 annettu neuvoston asetus (Euratom, EHTY, ETY) N:o 3834/91 (EYVL L 361, s. 13), Euroopan yhteisöjen virkamiesten ja muun henkilöstön palkkojen ja eläkkeiden sekä näihin palkkoihin ja eläkkeisiin sovellettavien korjauskertoimien muuttamisesta 1 päivästä heinäkuuta 1992 alkaen 21 päivänä joulukuuta 1992 annettu neuvoston asetus (Euratom, EHTY, ETY) N:o 3761/92 (EYVL L 383, s. 1) ja Euroopan yhteisöjen virkamiesten ja muun henkilöstön palkkojen ja eläkkeiden sekä näihin palkkoihin ja eläkkeisiin sovellettavien korjauskertoimien muuttamisesta 1 päivästä heinäkuuta 1993 alkaen 20 päivänä joulukuuta 1993 annettu neuvoston asetus (Euratom, EHTY, ETY) N:o 3608/93 (EYVL L 328, s. 1), kuten neuvosto on ymmärtänyt, kannetta ei voitaisi tutkia, koska sitä ei ollut nostettu EY 230 artiklan viidennessä kohdassa tarkoitetussa kahden kuukauden määräajassa. Toisin kuin kantaja väittää, neuvoston päätös esiintyä väliintulijana edellä mainitussa asiassa Schuerer vastaan komissio ei mitenkään palauta määräaikoja, jotka koskevat kumoamiskanteen nostamista lainvoimaisiksi tulleista toimista.

24 Vaikka oletettaisiin, että kanteella vaadittaisiin sen kumoamista, että neuvosto on väitteen mukaan kieltäytynyt vahvistamasta 3.10.1990 saakka ulottuvin takau-

tuvin vaikutuksin Saksaa koskevaa korjauskerrointa, joka perustuisi elinkustannuksiin Berliinissä, kanne olisi jätettävä tutkimatta. Kun neuvoston päätös on kielteinen, sitä on arvioitava sen vaatimuksen perusteella, johon se vastaa (yhdistetyt asiat C-15/91 ja C-108/91, Buckl ym. v. komissio, tuomio 24.11.1992, Kok. 1992, s. I-6061, 22 kohta). Kantajan vaatima toimi on soveltamisalaltaan yleinen, ja jos se annettaisiin, se koskisi kantajaa samalla tavoin kuin ketä tahansa muuta Saksassa asuvaa yhteisöjen entistä virkamiestä eikä se koskisi häntä EY 230 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetulla tavalla erikseen.

25 Kanteen sanamuodosta ei voida päätellä, että käsiteltävänä oleva asia olisi EY 232 artiklan nojalla perusteltu, minkä vahvistaa se, että kantaja ei ole kehottanut neuvostoa tekemään ratkaisua ennen käsiteltävänä olevan kanteen nostamista.

26 Edellä esitetyn perusteella kanne on jätettävä tutkimatta.

## Oikeudenkäyntikulut

27 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut komission vaatimusten mukaisesti.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(kolmas jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

**1) Kanne jätetään tutkimatta.**

**2) Kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Annettiin Luxemburgissa 28 päivänä kesäkuuta 2000.

H. Jung
kirjaaja

K. Lenaerts
kolmannen jaoston puheenjohtaja